

الرَّسُول بولس في أفسس

¹فَحَدَّثَ فِيمَا كَانَ أَبْلُوسٌ فِي كُورِنْثُوسَ أَنَّ بُولُسَ بَعْدَ مَا اجْتَاَزَ فِي التَّوَابِي الْعَالِيَةِ جَاءَ إِلَى أَفْسُسَ، فَإِذْ وَجَدَ تَلَامِيذَ قَالَ لَهُمْ: هَلْ قَبِلْتُمْ الرُّوحَ الْقُدُسَ لَمَّا أَمْتُمْ؟ قَالُوا لَهُ: وَلَا سَمِعْنَا أَنَّهُ يُوجَدُ الرُّوحُ الْقُدُسُ. ³فَقَالَ لَهُمْ: فِيمَاذَا اعْتَمَدْتُمْ؟ فَقَالُوا: بِمَعْمُودِيَّةِ يُوَحَنَّا. ⁴فَقَالَ بُولُسُ: إِنَّ يُوَحَنَّا عَمَّدَ بِمَعْمُودِيَّةِ التَّوْبَةِ قَائِلًا لِلشَّعْبِ: أَنْ يُؤْمِنُوا بِالَّذِي يَأْتِي بَعْدَهُ، أَيِّ الْمَسِيحِ يَسُوعَ. ⁵فَلَمَّا سَمِعُوا اعْتَمَدُوا بِاسْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ. ⁶وَلَمَّا وَضَعَ بُولُسُ يَدَيْهِ عَلَيْهِمْ خَلَّ الرُّوحُ الْقُدُسُ عَلَيْهِمْ فَطَفِقُوا يَتَكَلَّمُونَ بِلُغَاتٍ وَتَسَبَّحُونَ. ⁷وَكَانَ جَمِيعُ الرِّجَالِ تَحْتَ أَيْدِي عَشَرَ.

خدمة الرَّسُول بولس في أفسس

⁸ثُمَّ دَخَلَ الْمَجْمَعُ وَكَانَ يُجَاهِزُ مَدَّةَ ثَلَاثَةِ أَشْهُرٍ مُحَاجًّا وَمُفَعِّعًا فِي مَا يَخْتَصُّ بِمَلَكُوتِ اللَّهِ. ⁹وَلَمَّا كَانَ قَوْمٌ يَبْقَسُونَ وَلَا يَقْنَعُونَ، سَاتَمِينَ الطَّرِيقَ أَمَامَ الْجُمْهُورِ، اعْتَزَلَ عَنْهُمْ وَأَفَرَزَ التَّلَامِيذَ مُحَاجًّا كُلَّ يَوْمٍ فِي مَدْرَسَةِ إِنْسَانٍ اسْمُهُ تِيرَانُسُ. ¹⁰وَكَانَ ذَلِكَ مَدَّةَ سِتِّينَ حَتَّى سَمِعَ كَلِمَةَ الرَّبِّ يَسُوعَ جَمِيعُ السَّاكِينِ فِي أَسِيَّا، مِنْ يَهُودٍ وَيُونَانِيِّينَ. ¹¹وَكَانَ اللَّهُ يَضَعُ عَلَى يَدَيْ بُولُسَ قُوَّاتٍ غَيْرَ الْمُعْتَادَةِ، ¹²حَتَّى كَانَ يُؤْتَى عَنْ جَسَدِهِ بِمَتَابِلٍ أَوْ مَازَرَ إِلَى الْمَرَضَى فَتُرَوَّلُ عَنْهُمْ الْأَمْرَاضُ وَتُخْرَجُ الْأَرْوَاحُ الشَّرِيرَةُ مِنْهُمْ.

¹³فَنَسَرَغَ قَوْمٌ مِنَ الْيَهُودِ الطَّوَّافِينَ الْمُعَرِّمِينَ أَنْ يُسْمُوا عَلَى الَّذِينَ بِهِمُ الْأَرْوَاحُ الشَّرِيرَةُ بِاسْمِ الرَّبِّ يَسُوعَ قَائِلِينَ: نُفْسِمُ عَلَيْكَ يَسُوعَ الَّذِي يَكْرُرُ بِهِ بُولُسُ. ¹⁴وَكَانَ سَبْعَةَ بَنِينَ لِسَكَوَا، رَجُلٍ يَهُودِيٍّ رَئِيسَ كَهَنَةٍ، الَّذِينَ فَعَلُوا هَذَا. ¹⁵فَأَجَابَ الرُّوحُ الشَّرِيرُ وَقَالَ: أَمَّا يَسُوعُ فَأَنَا أَعْرِفُهُ، وَبُولُسُ أَيْضًا أَعْلَمُهُ، وَأَمَّا أَنْتُمْ، فَمَنْ أَنْتُمْ؟ قَوَّبَتْ عَلَيْهِمُ الْإِنْسَانُ الَّذِي كَانَ فِيهِ الرُّوحُ الشَّرِيرُ وَعَلَيْهِمْ وَقَوَّى عَلَيْهِمْ حَتَّى هَرَبُوا مِنْ ذَلِكَ الْبَيْتِ غُرَاءَ وَمُجَرَّحِينَ. ¹⁷وَصَارَ هَذَا مَعْلُومًا عِنْدَ جَمِيعِ الْيَهُودِ وَالْيُونَانِيِّينَ السَّاكِينِ فِي أَفْسُسَ، فَوَقَعَ خَوْفٌ عَلَى جَمِيعِهِمْ وَكَانَ اسْمُ الرَّبِّ يَسُوعَ يَتَعَظَّمُ. ¹⁸وَكَانَ كَثِيرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَأْتُونَ مُفَرِّينَ وَمُخْبِرِينَ بِأَفْعَالِهِمْ. ¹⁹وَكَانَ كَثِيرُونَ مِنَ الَّذِينَ يَسْتَعْمِلُونَ السَّحَرِ يَجْمَعُونَ الْكُتُبَ وَخَرَّفُوتَهَا أَمَامَ الْجَمِيعِ، وَحَسَبُوا أَنْمَانَهَا فَوَجَدُوهَا خَمْسِينَ أَلْفًا مِنَ الْفِصَّةِ. ²⁰هَكَذَا كَانَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ تَنْمُو وَتَقْوَى بِشِدَّةٍ.

بولس در آفسس

¹و چون آپولوس در قرنتس بود، پولس درنواحی بالا گردش کرده، به آفسس رسید. و در آنجا شاگرد چند یافته،² بدیشان گفت: آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟ به وی گفتند: بلکه نشنیدیم که روح القدس هست.³ بدیشان گفت: پس به چه چیز تعمید یافتید؟ گفتند: به تعمید یحیی.⁴ پولس گفت: یحیی البتّه تعمید توبه می داد و به قوم می گفت به: آن کسی که بعد از من می آید ایمان بیاورید، یعنی به مسیح عیسی.⁵ چون این را شنیدند به نام خداوند عیسی تعمید گرفتند،⁶ و چون پولس دست بر ایشان نهاد، روح القدس بر ایشان نازل شد و به زبانها متکلم گشته، نیوّت کردند.⁷ و جمله آن مردمان تخمیناً دوازده نفر بودند.

⁸پس به کنیسه درآمده، مدّت سه ماه به دلیری سخن می راند و در امور ملکوت خدا مباحثه می نمود و برهان قاطع می آورد.⁹ اما چون بعضی سخت دل گشته، ایمان نیاوردند و پیش روی خلق، طریقت را بد می گفتند، از ایشان کناره گزیده، شاگردان را جدا ساخت و هر روزه در مدرسه شخصی طبرائس نام مباحثه می نمود.¹⁰ و بدینطور دو سال گذشت بقسمی که تمامی اهل آسیا چه یهود و چه یونانی کلام خداوند عیسی را شنیدند.¹¹ و خداوند از دست پولس معجزات غیرمعتاد به ظهور می رسانید،¹² بطوری که از بدن او دستمالها و فوطه ها برده، بر مریضان می گذاردند و امراض از ایشان زایل می شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می شدند.

¹³لیکن تنی چند از یهودیان سیّاح عزیمة خوان بر آنانی که ارواح پلید داشتند، نام خداوند عیسی را خواندن گرفتند و می گفتند، شما را به آن عیسی که پولس به او موعظه می کند قسم می دهیم!¹⁴ و هفت نفر پسران اِسکیوا رئیس کهنه یهود این کار می کردند.¹⁵ اما روح خبیث در جواب ایشان گفت: عیسی را می شناسم و پولس را می دانم. لیکن شما کیستید؟¹⁶ و آن مرد که روح پلید داشت بر ایشان جست و بر ایشان زور آور شده، غلبه یافت به حدّی که از آن خانه عربان و مجروح فرار کردند.¹⁷ چون این واقعه بر جمیع یهودیان و یونانیان ساکن آفسس مشهور گردید، خوف بر همه ایشان طاری گشته، نام خداوند عیسی را مکرم

می‌داشتند.¹⁸ و بسیاری از آنانی که ایمان آورده بودند آمدند و به اعمال خود اعتراف کرده، آنها را فاش می‌نمودند.¹⁹ و جمعی از شعبده بازان کتب خویش را آورده، در حضور خلق سوزانیدند و چون قیمت آنها را حساب کردند، پنجاه هزار درهم بود.²⁰ بدینطور کلام خداوند ترقی کرده قوّت می‌گرفت.

²¹ و بعد از تمام شدن این مقدمات، پولس در روح عزیمت کرد که از مکادونیه و آخائیه گذشته، به اورشلیم برود و گفت: بعد از رفتن به آنجا روم را نیز باید دید.²² پس دو نفر از ملازمان خود، یعنی تیموتاؤس و آرسطوس را به مکادونیه روانه کرد و خود در آسیا جندی توقف نمود.

شورش زرگر در آفسس

²³ در آن زمان هنگامهای عظیم درباره طریقت بر پا شد.²⁴ زیرا شخصی دیمتریوس نام زرگر که تصاویر بتکده آرطامیس از نقره می‌ساخت و بجهت صنعتگران نفع خطیر پیدا می‌نمود، ایشان را و دیگرانی که در چنین پیشه اشتغال می‌داشتند،²⁵ فراهم آورده، گفت: ای مردمان شما آگاه هستید که از این شغل، فراخی رزق ما است.²⁶ و دیده و شنیده‌اید که نه تنها در آفسس، بلکه تقریباً در تمام آسیا این پولس خلق بسیاری را اغوا نموده، منحرف ساخته است و می‌گوید اینهایی که به دستها ساخته می‌شوند، خدایان نیستند.²⁷ پس خطر است که نه فقط کسب ما از میان رود بلکه این معبدخای عظیم آرطامیس نیز حقیر شمرده شود و عظمت وی که تمام آسیا و ربع مسکون او را می‌پرستند برطرف شود.²⁸ چون این را شنیدند، از خشم پر گشته، فریاد کرده، می‌گفتند که: بزرگ است آرطامیس آفسسیان.²⁹ و تمامی شهر به شورش آمده، همه متفقاً به تماشاخانه تاختند و غایوس و آرسترخس را که از اهل مکادونیه و همراهان پولس بودند با خود می‌کشیدند.

³⁰ اما چون پولس اراده نمود که به میان مردم درآید، شاگردان او را نگذاشتند.³¹ و بعضی از رؤسای آسیا که او را دوست می‌داشتند، نزد او فرستاده، خواهش نمودند که خود را به تماشاخانه نسپارد.³² و هر یکی صدایی علیحده می‌کردند زیرا که جماعت آشفته بود و اکثر نمی‌دانستند که برای چه جمع شده‌اند.³³ پس اسکندر را از میان خلق کشیدند که یهودیان او را پیش

²¹ وَلَمَّا كَمَلَتْ هَذِهِ الْأُمُورُ وَصَعَ بُولُسُ فِي تَيْسِيَةِ أَنْتِهْ بَعْدَمَا يَجْتَازُ فِي مَكْدُونِيَّةٍ وَأَخَائِيَّةٍ يَذْهَبُ إِلَى أَوْرُشَلِيمَ قَائِلًا: إِنِّي بَعْدَ مَا أَصِيرُ هُنَاكَ بِنَيْغِي أَنْ أَرَى رُومِيَّةً أَيْضًا. فَأَرْسَلَ إِلَى مَكْدُونِيَّةٍ أَتْنَيْنِ مِنَ الَّذِينَ كَانُوا يَحْدُمُونَهُ، تَيْمُوثَاؤُسَ وَآرِسْطُوسَ، وَلَيْتَ هُوَ رَمَانًا فِي آسِيَا.

شعب الصياغة في أفسس

²³ وَحَدَّثَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ شَعْبٌ لَيْسَ بِقَلِيلٍ يَسَبِّ هَذَا الطَّرِيقَ. ²⁴ لِأَنَّ إِنْسَانًا اسْمُهُ دِيمِترِيُوسُ، صَانِعُ هَيَاكِلِ فَصَّةٍ لِأَرْطَامِيسَ، كَانَ يُكْسِبُ الصَّنَاعَ مَكْسَبًا لَيْسَ بِقَلِيلٍ. ²⁵ فَجَمَعَهُمُ وَالْقَعْلَةَ فِي مِثْلِ ذَلِكَ الْعَقْلِ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ، أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ سِعَتَنَا إِنَّمَا هِيَ مِنْ هَذِهِ الصَّنَاعَةِ. ²⁶ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ وَتَسْمَعُونَ أَنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَفْسَسَ فَقَطْ بَلْ مِنْ جَمِيعِ آسِيَا تَقْرِبًا اسْتِمَالًا وَأَرَاغَ بُولُسُ هَذَا جَمْعًا كَثِيرًا قَائِلًا: إِنَّ الَّتِي تُصَنَعُ بِالْأَيْدِي لَيْسَتْ إِلَهَةً. ²⁷ فَلَيْسَ نَصِيبُنَا هَذَا وَحْدَهُ فِي خَطَرٍ مِنْ أَنْ يَحْضَلَ فِي إِهَاتِهِ بَلْ أَيْضًا هَيْكَلُ أَرْطَامِيسَ، الْإِلَهَةِ الْعَظِيمَةِ، أَنْ يُحْسَبَ لَا شَيْءَ وَأَنْ سَوْفَ نُهْدَمُ عَظَمَتُهَا، هِيَ الَّتِي يَعْْبُدُهَا جَمِيعُ آسِيَا وَالْمَسْكُوتَةِ. ²⁸ فَلَمَّا سَمِعُوا امْتَلَأُوا غَضَبًا وَطَفَعُوا بِضَرْجُونَ قَائِلِينَ: عَظِيمَةُ هِيَ أَرْطَامِيسُ الْأَفْسُسِيِّينَ. ²⁹ فَأَمْتَلَأَتِ الْمَدِينَةُ كُلُّهَا اضْطِرَابًا وَانْدَفَعُوا بِنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِلَى الْمَشْهَدِ خَاطِفِينَ مَعَهُمُ غَايُوسَ وَآرِسْتَرْخُسَ الْمَكْدُونِيِّينَ، رَفِيقِي بُولُسَ فِي السَّفَرِ.

³⁰ وَلَمَّا كَانَ بُولُسُ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ بَيْنَ الشَّعْبِ لَمْ يَدْعُهُ التَّلَامِيذُ. ³¹ وَأَنَاسٌ مِنْ وُجُوهِ آسِيَا كَانُوا أَصْدِقَاءَهُ أُرْسَلُوا يَطْلُبُونَ إِلَيْهِ أَنْ لَا يُسَلَّمَ نَفْسُهُ إِلَى الْمَشْهَدِ. ³² وَكَانَ الْبَعْضُ بِضَرْجُونَ بِشَيْءٍ وَالْبَعْضُ بِشَيْءٍ آخَرَ لِأَنَّ الْمَحْفَلَ كَانَ مُضْطَرِبًا وَكَثَرَهُمْ لَا يَدْرُونَ لِأَيِّ شَيْءٍ كَانُوا قَدْ اجْتَمَعُوا. ³³ فَاجْتَدَبُوا إِسْكَندَرَ مِنَ الْجَمْعِ، وَكَانَ الْيَهُودُ يَذْفَعُونَهُ، فَأَسَارَ إِسْكَندَرُ يَدَيْهِ يُرِيدُ أَنْ يَخْتَجَّ لِلشَّعْبِ. ³⁴ فَلَمَّا عَرَفُوا أَنَّهُ يَهُودِيٌّ صَارَ صَوْتُ وَاحِدٍ مِنَ الْجَمِيعِ صَارَجِينَ نَحْوَ مَدَّةٍ سَاعَتَيْنِ: عَظِيمَةُ هِيَ أَرْطَامِيسُ الْأَفْسُسِيِّينَ.

³⁵ ثُمَّ سَكَنَ الْكَاتِبُ الْجَمْعَ وَقَالَ: أَيُّهَا الرِّجَالُ الْأَفْسُسِيُّونَ، مَنْ هُوَ الْإِنْسَانُ الَّذِي لَا يَعْلَمُ أَنَّ مَدِينَةَ الْأَفْسُسِيِّينَ مُتَعَبَّدَةٌ لِأَرْطَامِيسَ، الْإِلَهَةِ الْعَظِيمَةِ وَالنَّمُوتَالِ الَّذِي هَبَطَ مِنْ رَفْسٍ؟ ³⁶ قَدْ كَانَتْ هَذِهِ الْأَشْيَاءُ لَا تُقَاوَمُ بِنَيْغِي أَنْ تَكُونُوا هَادِيَيْنَ وَلَا تَفْعَلُوا شَيْئًا

اَفْتَحَامًا.³⁷ لَا تَكُمُ اَنْتُمْ يَهْدَيْنِ الرَّجُلَيْنِ وَهُمَا لَيْسَا سَارِقِي هَيَاكِلَ وَلَا مُجَدِّقَيْنِ عَلَى اِلَهَيْكُمْ.³⁸ فَإِنْ كَانَ دِيمِترِيوسُ وَالصُّنَاغُ الَّذِينَ مَعَهُ لَهُمْ دَعْوَى عَلَى أَحَدٍ، فَإِنَّهُ يُقَامُ أَيَّامٌ لِلْقَضَاءِ وَيُوجَدُ وُلاَةٌ، فَلْيُزَافِعُوا بَعْضُهُمْ بَعْضًا.³⁹ وَإِنْ كُنْتُمْ تَطْلُبُونَ شَيْئًا مِنْ جِهَةِ أُمُورٍ أُخَرٍ فَإِنَّهُ يُقْضَى فِي مَحْفَلٍ شَّرْعِيٍّ.⁴⁰ لَأَنَا فِي خَطَرٍ أَنْ تُحَاكَمَ مِنْ أَجْلِ فِتْنَةٍ هَذَا الْيَوْمَ وَلَيْسَ عَلَيْهِ يُمَكِّنُنَا مِنْ أَجْلِهَا أَنْ نُقَدِّمَ حِسَابًا عَنْ هَذَا التَّجْمُعِ.⁴¹ وَلَمَّا قَالَ هَذَا صَرَفَ الْمَحْفَلَ.

انداختند و اِسْكَنْدَر به دست خود اشاره کرده، خواست برای خود پیش مردم حجت بیاورد.³⁴ لیکن چون دانستند که یهودی است همه به یک آواز قریب به دو ساعت ندا می‌کردند که: بزرگ است اِرتامیس اَفُسُسیان.

³⁵ پس از آن مستوفی شهر خلق را ساکت گردانیده، گفت: ای مردان اَفُسُسی، کیست که نمی‌داند که شهر اَفُسُسیان اِرتامیس خدای عظیمو آن صنمی را که از مشتری نازل شد پرستش می‌کند؟³⁶ پس چون این امور را نتوان انکار کرد، شما می‌باید آرام باشید و هیچ کاری به تعجیل نکنید.³⁷ زیرا که این اشخاص را آوردید که نه تاراجکنندگان هیکلاند و نه به خدای شما بد گفته‌اند.³⁸ پس هر گاه دیمتریوس و همکاران وی ادعایی بر کسی دارند، ایام قضا مقّرر است و داوران معین هستند. با همدیگر مرافعه باید کرد.³⁹ و اگر در امری دیگر طالب چیزی باشید، در محکمه شرعی فیصل خواهد پذیرفت.⁴⁰ زیرا در خطریم که در خصوص فتنه امروز از ما بازخواست شود چونکه هیچ علتی نیست که درباره آن عذری برای این ازدحام توانیم آورد.⁴¹ این را گفته، جماعت را متفرّق ساخت.